

Ohnisko

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej
september 2010 - roč. XIX (XX)

Vyhľadám stratené, navrátim zaplašené, obviažem polámané a nemocné posilním. Ez 34,16

Zmrákalo sa vonku, bol čas večera,
stratila sa ovca z očí pastiera.
Pastier číta stádo, hľa, chýba jedna,
musím ju vyhľadať, pokiaľ jesto dňa.

Ej, ovečka, kdes' sa podela,
či si sa ty u mňa dobre nemala?
Ej, ovečka, kdes sa podela,
či si sa ty u mňa dobre nemala?

Deväťdesiatdeväť v ovčinci nechal,
stratenú ovečku hľadať pospiechal.
Pride ku priepasti a do nej hľadi,
Stratenú ovečku svoju tam vidí.

Spomínate na túto pieseň, ktorú sme spievali ako malé deti a dodnes spievame pri táboráku, na mládežiach, deťom pri postieľke a na mnohých iných miestach? Vyrástli sme mnohí a stali sme sa tými pastiermi, ktorí vyhľadávajú, navracajú, obviazujú, posilňujú. Je to tak, alebo ešte stále sa plašíme a utekáme zo stáda a keď sa nám niečo stane, bľačíme ako mladé ovce, a čakáme na niekoho, kto nám príde na pomoc? Je čas sa zastaviť a zamyslieť aj nad týmto slovom Pána.

Leto sa skončilo a my sme boli mnohí na rôznych miestach, kde sme slúžili ľuďom k spaseniu, k uzdraveniu, k vyslobodeniu, k uvoľneniu.

Teraz by sa zdalo, že máme nárok si oddýchnuť, ale Božie slovo nás vyzýva k paseniu stáda. Mnohí sú nemocní, mnohí spia. Keď sa pozerám na Cirkev, tak vidím veľa zahnaných, zaplašených, zranených a chorých kresťanov. Vyznania, ako napr.:

- už mám dosť tohto falošného kresťanstva,
- všetci mi tam idú na nervy
- nikto si ma za pol roka ani nevšimol a pod.

nehovorí len o tých utekajúcich, ale aj o tých ostávajúcich vo svojich kostolných laviciach. Hľadať, obviazovať, navracáť, posilňovať nie je úlohou Pána Ježiša. On je v nás a nás poveril, aby sme sa stali dobrými pastiermi stáda. Nie len kazatelia a starší zborov, ale všetci. Spomeň si len, ako si v živote niekoho priviedol ku Kristovi. Kde je dnes ten človek? Je v spoločenstve zdravých a živých, alebo je stratený v tme hustej noci tohto sveta? Satan nezaspí a denne bude obchádzať ako revúci lev okolo, aby zabil, ukradol a zničil. Nie sú nám neznáme jeho úmysly. A preto, moji milovaní, o to viac bdejme, aby sme nielen nevošli do pokušenia, ale aj pomáhali tým, ktorých už Satan oklamal.

Prečítajme si príbeh o Abrahámovi z 1M 14. kap. „A keď počul Abrahám, že je zajatý jeho brat, išiel, zbil nepriateľa a navrátil Lóta i jeho majetok späť, odkiaľ ho nepriateľ ukradol.“

Veľká výzva pre mňa i pre teba. Vonku je počuť bľakot oviec zahnaných, zablúdených, stratených, poranených a čakajúcich na dobrých pastierov, ktorí prídu a obviažu, vyložia na svoje ramená a navrátia späť do ovčince svojho Pána. Videl si niekedy ovečku,

ktorá sa vrátila späť do stáda? Radosťou sa celá chveje a spieva chválospev svojmu Bohu. Prajem nám všetkým, aby sme takúto radosť mohli prežívať častejšie a častejšie. Satan nespí, nespíme ani my. Buďme dobrými pastiermi stáda, ktoré nám bolo zverené. Prečítajte si na záver kapitulu 34 z proroka Ezechiela.

Vojtech Sirkovský

Pán je Tvoj Priateľ

Pán je Tvoj Priateľ a Brat.

Opustil si Ho?
Nerobíš dobre,
späť sa vráť!
On pomôže Ti
ako nik.
Vo chvíľach horkosti
ponúkne Lásku.
Aj úkryt pred zlom,
nájde ich.
V dnešnej dobe
útočí na deti.
Ak cestu zastrie sneh
a mráz,
nevešaj hlavu!
S Ním ľahučko
môžeš zísť.
Priviedie Ťa až
k prahu vrát.
Priviedie iste,
veď je Tvoj
Priateľ a Tvoj
Brat.

Pavol Herák

Časť druhá: Evanjelizácia v cirkvi

Kapitola 5 - Princípy evanjelizácie v cirkvi, 3. časť

Evanjelizácia v cirkvi musí používať kázanie

Dobrá kázeň sa opäť dostáva do módy. Nie na kazateľnici v kostoloch a katedrálach, ale v divadlách West Endu, luxusných konferenčných priestoroch, päťhviezdičkových spoločenských halách, mestských knižniciach a tmavých zafajčených baroch. Tisíce ľudí čakajú na vstupenku, aby počuli Bena Eltona, Billyho Connollyho alebo Johna Graya kázať ich rôzne verzie sekulárneho evanjelia na javisku vo West Ende – dvojhodinové kázne so zmrzlinou počas pauzy. Manažéri zaplatia viac než 100 libier za lístok, aby počuli na slovo vzatých odborníkov v ich branži ako je napr. Charles Handy, ktorí vykladajú svoje najnovšie obchodné teórie okorenené vtipnými osobnými skúsenosťami. Politici na dôchodku, popové hviezdy, spisovatelia, hlásatelia a osobnosti športu si dobre zarábajú v rôznych talkshow, kde rozprávajú anekdoty zo svojho života s cigaretou a nad pohárom dobrého vína. Vzrast počtu zábavných klubov bol v posledných rokoch neobyčajne veľký, čím dával obrovské nové príležitosti pre mladých radikálnych humoristov, aby si vyskúšali štyridsaťminútové šoty založené prevažne na vtipných historkách. Či tomu veríme alebo nie, „kázeň“ (keď jedna osoba hovorí mnohým iným ľuďom) je opäť populárna.

Ako obvykle, niektorým miestnym zborom to dochádza ako posledným. Stále pristupujeme k veci takto: „Prosím, môžete to skrátiť, pastor?“ a „Musíme mať kázanie, brat kazateľ?“ Kamkoľvek idem, počúvam, ako cirkevní vodcovia predlžujú bohoslužby, že zamieňajú kázanie s „diskusnými skupinami“, naplňajú kostol vizuálnymi pomôckami a hovoria, že kázne už dnes nie sú vhodné. V súčasnosti klesá záujem o službu kázania.

V niektorých cirkvách zastávajú názor, že éra evanjelizačnej kázne je mŕtva. Počul som, že je to už pre našu kultúru nevyhovujúce a nevhodné. Avšak nadišiel čas, aby sme pochopili, že evanjelizačná kázeň je jedným z najneprekonateľnejších prostriedkov komunikácie, známych medzi ľuďmi. Dejiny nám môžu pripomenúť, že Boh skrze kázané slovo hovorí a zapáľuje pre seba ľudské srdcia. Osobne verím, že kázanie je relevantnou metódou komunikácie a cirkev by ho mala zachrániť z hromady cirkevného smetia, kým nebude neskoro! Životné skúsenosti a osobnosť dobrého kazateľa sú tie najlepšie vizuálne pomôcky,

aké len môžeme používať. Vždy budú relevantné, pretože kazateľ, ktorý dôsledne počúva svoje publikum sa aktuálne zapojí do konverzácie s ním. Je to pre neho príležitosť, aby hovoril.

Počas obdobia viac než jednej generácie mal evanjelizačný kazateľ ťažký údel. Vysmievali sa mu v médiách, bol nepochopený svetom a odsunutý cirkvou. Existujú nekonečné kurzy, konferencie a konzultácie o úlohe vedúceho chvál, ale evanjelizačné kázanie pripomína v súčasnej cirkvi službu Popolušky. Osobne verím, že nastal čas, aby sa evanjelizačné kázanie vrátilo naspäť do cirkvi.

Evanjelizácia v cirkvi musí brať do úvahy pohlavie

Nedávno som dostal dva lístky na prednášku. Musím povedať, že normálne by som nechcel stráviť celý piatkový večer na prednáške, ale toto bola priam výnimočná udalosť! Bola to dva a pol hodinová „kázeň“, ktorú predniesol John Gray, autor jednej z najpopulárnejších kníh na planéte, Muži sú z Marsu, ženy z Venuše.

Počas celej svojej prednášky Gray používal duchovné pojmy. Niečo z duchovného jazyka, ktorý používal, by sa dalo rozpoznať v ktoromkoľvek cirkevnom prostredí. A predsa som sa cítil nesvoj. Na konci prezentácie som sa odvážil priamo opýtať Grayovho vydavateľa, „je táto duchovnosť, ktorú používa, kresťanská?“ Vysoký gentleman sa na mňa usmial. „V žiadnom prípade,“ povedal. „John berie inšpiráciu z východu.“ Pokračoval vysvetlením, že John vo svojej nasledujúcej prednáške, ktorá sa bude volať „Ako dosiahnuť, čo chcete,“ bude venovať viac pozornosti technikám východnej meditácie.

Jeden z najpopulárnejších guru na scéne nie je kresťan a jeho učenie pramení z úplne odlišnej filozofie, ako hlásal Ježiš Kristus. Je to náboženstvo svojpomoci, nie Božej pomoci. V tom, čo učí, je veľa triezveho rozumu.

Grayova misia spočíva v tom, že pomáha jednotlivcom rozpoznať, že ich partner pochádza z „inej planéty.“ Keď toto ľudia prijímajú môžu sa uvoľniť a spolupracovať aj so svojimi rozdielmi namiesto toho, aby sa snažili odolávať im alebo ich meniť.

Gray založil v Británii organizáciu zvanú „Semináre Mars-Venuša“, ktorá sa snaží napomáhať spolupráci a úsiliu uľahčiť porozumenie medzi pohlaviami v práci. Dopyt je neuveriteľný. Napokon som sa roz-

prával s dvoma vedúcimi seminára, ktorí vyjadrovali nádej, že skrze pomoc ženám a mužom ohľadne ich rozdielnosti sa zlepši tímová práca, výkonnosť a komunikácia.

Gray po rokoch poradenstva s ľuďmi o ich vzťahových problémoch evidentne narázil na niektoré veľmi praktické rady. (Aby bol čestný pripustil, že generalizoval a ku každému princípu hojne pripojil príklady. Na tom, čo hovoril, bolo však veľa pravdy a som si istý, že mnohí sa vrátili domov s pocitom, že tých 45 libier neminuli zbytočne.) Každému, kto sa stýka s druhým pohlavím, je jasné, že muži sú veľmi odlišní od žien. Či to je biologicky alebo kultúrne dané je vedľajšie, vieme, že tieto rozdiely existujú. Evanjelizácia v miestnom zbere musí porozumieť týmto rozdielom a prispôbiť sa faktu, že ženy myslia, nadväzujú kontakty a rozhodujú sa inak ako muži.

Som zástancom čisto ženských a čisto mužských stretnutí ako súčasti evanjelizácie miestneho zboru. Som presvedčený, že sa potrebujeme naučiť, ako prezentovať evanjelium ženám a mužom rozdielne, ako pristupovať k ľuďom rôznych pohlaví. Napríklad programy pre ženy „Pekne ma vyfarbiť“ sa stali veľmi efektívnymi a populárnymi. Expertka na odtiene pokožky a módu prednášala vyše sto ženám z predmestia na zborovej misii, ktorú som viedol blízko Sheffieldu. Odborníčka demonštrovala dôležitosť farebného zladenia, elegantného držania tela a štýlu. Jej vynikajúca reč viedla až k osobnému svedectvu o vnútornej celistvosti, hovorila o premieňajúcej Kristovej sile v jej živote. Medzitým sa stretli muži v miestnom podniku, aby prediskutovali „Stres v práci“. Odborník im pomáhal identifikovať tlaky, ktorým čelili a hovoril, ako môže pomôcť modlitba a kresťanská meditácia.

V koncepte pohlaví v evanjelizácii nás ešte čaká mnoho práce. Ak chceme byť naozaj efektívni, potrebujeme sa viac dozvedieť o tom, ako muži a ženy myslia, odpovedajú a rozhodujú sa. Najlepší spôsob realizácie tohoto konceptu je mať v každom evanjelizačnom tíme mužov aj ženy. Nanešťastie, mnohé cirkvi stále vidia rolu evanjelistu ako výhradne mužskú. Rád by som videl viac povolaných žien do práce. Jedna vec je istá, jedného z najefektívnejších misionárov, akého Ježiš našiel, bola žena zo Samárie: mnohí z jej mesta prichádzali k viere skrze jej svedectvo.

(pokračovanie nabudúce)

Rob Frost (autor knihy Evanjelizácia v treťom tisícročí, z ktorej je vyššie uvedený úryvok) je známy metodistický evanjelista a spisovateľ z Veľkej Británie. Boh cez neho ovplyvnil životy mnohých ľudí, ktorí sa obrátili a prijali Pána Ježiša. Chceme uverejňovať časti z jeho knihy, v ktorej je veľa praktických skúseností.

Viac než cesta po nákupoch

„Pane Bože!” zvolala majiteľka obchodíku, vysoká blondínka s nemeckým prízvukom. „Toto by vám úžasne slušalo!” Sako na ramienku drží vysoko, otáča ním sem a tam, aby som si ho prehliadla zo všetkých strán.

„A vy ho tiež poznáte?” pýtam sa s úsmevom.

„Koho?” Žena zvráti čelo.

„Pána Boha, práve ste ho oslovila. A podľa toho ako ste vyslovila jeho meno, myslela som si, že by ste ho mohli poznať.

„Ja? Kdeže!” odpovedala posmešne. S témou Boh som skončila už pred rokmi; nepotrebujem ho, stačím si sama, spolieham len na seba.”

To stačilo. Zatiaľ, čo vyberala moju kreditnú kartu z peňaženky na úhradu nákupu, snažila som sa jej povedať niečo o svojich skúsenostiach s Ježišom, ako to len bolo možné.

„Á, vy ste jedna z jeho prívržencov,” odpovedala. „No, musel byť pravdepodobne atraktívny a pravý revolucionár,” zasmiala sa potom.

„O jeho vzhľade neviem nič,” prerušila som ju. „Ale do môjho života priniesol v každom prípade revolúciu, to viem celkom určite.”

Majiteľka obchodíku - neskoršie som sa dozvedela, že sa volá Anuška - sa uprene zahľadela na môj vozík. Vnútorne som si s uľahčením oddýchla. Opäť raz mi vozík, na ktorom som sedela, pomohol podprieť moje slová. Keď som prechádzala dverami obchodíku s nákupom v lone, Anuška ešte stále nebola presvedčená. Ale sľúbila mi, že si prečíta moju knižku „Joni”, keď jej prinesiem nemecké vydanie.

Keď som odtiaľ odchádzala, spomenula som si na nezvyklý verš z Biblie, ktorý som v ten deň ráno čítala. Divila som sa, že mi tak utkvél v pamäti. Teraz som to už vedela. Ježiš hovorí: „Nečudujte sa, že prichádza hodina, keď všetci v hrobách počujú jeho hlas a tí, čo robili dobre, budú vzkriesení pre život, kým tí, čo páchali zlo, budú vzkriesení na odsúdenie (J 5,28-29)”.

Iste sa vám darí ako mne. Každý deň vo svojom susedstve, v zamestnaní, cestou, kdekoľvek stretávate ľudí, ktorí sú ako Anuška. Predstavte sa, ako niekto z nich - v mojom prípade majiteľka obchodíku - vstáva z hrobu, aby buď žila alebo bola odsúdená. Spomínaný verš z Biblie nemôžeme predsa jednoducho zamiesť pod koberec. Svätý Boží Duch nám dáva výborný sluch pre Božie Slovo.

Ježiš ale vychádza z toho, že jeho poslucháči by mohli činiť pravý opak: zívať a nevziať na vedomie, že ide o zdravujúcu realitu, že Boží súd príde na nich - na nás. Potom, čo je jasne povedané, že Boh - Otec dal moc Pánovi Ježišovi konať súd, pretože je Syn človeka, pripája Pán Ježiš slová: „Nečudujte sa tomu.”

Ale my to robíme. Možno preto, že si vôbec nedokážeme predstaviť Pána Ježiša ako sudcu. Je predsa plný lásky, súcitu aj záujmu. Tiež jeho hlas akoby sa k tomu nehodil. Dokážeme si predstaviť, že bude tak hlasný a hrmiaci, že skutočne prebudí mŕtvych? Potom myšlienka na tak veľa ľudí ako stávajú zo svojich hrobov.” Aké strašné, keď naši susedia, kolegovia, príbuzní vstanú len preto, aby boli Božím súdom zatratení.

„Nebeský Otče, týka sa to tiež môjho učiteľa z tretej triedy, ženy, ktorá vedie detské jasle, poštového doručovateľa alebo zamestnanca banky, ktorý mi vždy hovorí vtipy? Keď všetci títo ľudia Ježiša nepoznajú, nevstanú k životu - hovorí Biblia. „Kto si nectí Syna, nectí si ani Otca, ktorý ho poslal. Ja nemôžem nič robiť sám od seba. Súdim, ako počujem, a môj súd je spravodlivý, pretože nehľadám svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal.” (J 5,23+30). Keď ľudia nepoznajú Ježiša, nepoznajú ani Otca.

Modlím sa za to, aby ho Anuška spoznala. Keď jej jeden môj priateľ priniesol včera večer moju knihu, pokrčila nos, odložila

ju bokom a povedala:

„Možno až budem mať čas, tak si ju prečítam.”

Potom ju môj priateľ vyzval, aby knihu otvorila. Uvidela svoje meno a usmiala sa. „To napísala Joni svojimi ústami,” vysvetľoval priateľ. Oči Anušky prezradzovali úžas. „Tak to si ju teda prečítam,” povedala a pohladila obal knihy.

Teraz sa už nedivím, prečo som si včera spomenula na verš z Jánovho evanjelia. Potrebujeme takéto miesta v Biblii, aby sme boli vytrhnutí zo svojho duchovného spánku. Jedného dňa príde Ježiš, aby súdil živých a mŕtvych.

Pre mŕtvych nemôžeme už urobiť nič. Pre živých áno. Hovorme so ženou v detských jaslách, s upratovačkou, s bankovým zamestnancom..., so všetkými, ktorí ešte nepoznajú Pána Ježiša ako svojho Pána a Spasiteľa.

Tak ako Anuška.

Joni Earekson Tada
Rozsieváč 3/2005

Joni Earekson Tada je známa kresťanka, autorka niekoľkých kníh, maliarka, rečníčka, vokalistka a zastávkynia práv telesne postihnutých ľudí - riaditeľka Medzinárodného centra pre postihnutých Joni and Friends. Ken a Joni Tada slúžia tak, že zabezpečujú invalidné vozíky, organizujú rodinné tábory, a pre cirkvi poskytujú školenia ako slúžiť ľuďom so špeciálnymi potrebami. Dnes je pani Tadová šesťdesiatročná, ale stále mlado vyzerajúca žena, ktorá naďalej odmieta, aby ju choroby a postihnutie premožli a je vzorom pre mnohých ďalších v svojej vytrvalosti a viere.

POZVANIA PRE SESTRY

1

Stretnutie sestier v Račkovej doline

Téma: ODPÚŠTANIE

22. - 26. 9. 2010

Račkova dolina, Domov J.A.Komenského

Konferencia Aglow

Téma: VY STE SVETLO SVETA

1. - 3. 10. 2010

Poprad

2

Čo napísal život

Černošská kresťanská pracovníčka Kristin Dramu učila ženy pracovať. Napríklad aj šiť šaty zdôrazňujúce, že ženské ruky nemajú zaháľať. A že „žena, ktorá nosí priesvitné šaty, prejavuje slabý charakter.“

z knihy Ako prejsť pole ružovej príťažlivosti

KÁZANIE NA HODINE INFORMATIKY?

Nie je to tak dávno, čo mi Duch Svätý začal hovoriť o evanjelizácii. Prvým bodom bolo, keď som si čítala Skutky apoštolov a Pavol povedal, že jeho vinou nikto nezahynie. Vtedy sa to hlboko dotklo môjho srdca a uvedomila som si, že aj mojou vinou môže niekto zahnúť.

Keď som nastúpila do novej školy, túžila som hovoriť o Ježišovi a o tom, čo pre mňa urobil. A on mi dal príležitosť, ktorú som nemohla zmeškať. Na hodiny informatiky sme dostali za úlohu urobiť prezentáciu na ľubovoľnú tému. Napadali mi rôzne veci, ale keď som autobusom cestovala domov a počúvala chvály, Boh mi povedal, že čo keby som ju urobila o ňom. Netušila som, ako to myslel, ale nakoniec prezentácia dostala meno „Cirkvi a náboženské sekty“, kde som chcela mladých varovať pred nebezpečenstvom siekt a satanskej hudby a ukázať im, o čo ide cirkvám a kto je ten, koho cirkev uctieva. Profesorka mi povedala, že mi dá včas vedieť, kedy sa to mám začať učiť naspamäť, aby som to následne mohla triede predniesť. Na jednej hodine ma však dosť zaskočila, pretože ma vyvolala bez prípravy. Nevedela som to naspamäť ani trochu. Tak som sa v duchu začala modliť k Bohu a prosiť ho, aby naplnil moje ústa, lebo som to robila pre neho a nezáležalo mi veľmi na známke u profesorov, ale na tom, aby sa to páčilo jemu. A on naozaj zasiahol. Pretože, keď som sa tam postavila, nedokázala som sa jednoducho zastaviť. Ani sama neviem, čo všetko som im povedala, ale viem, že moje ústa naplnil Boh. Potom prišli na rad otázky a nielen žiaci, ale aj učitelia začali byť zvedaví, kto vlastne som a do akého spoločenstva patrí. Viem, že niektorí, keď predtým počuli názov mojej témy si mysleli, že chcem cirkev a Boha urážať a preto boli zaskočení. Som si istá, že toto bol len začiatok a teším sa na to, ako budem môcť hovoriť o Kráľovi kráľov. Mnohé satanistické skupiny nemajú problém uvádzať ľudí do klamstva a záhuby a používajú všetky možné prostriedky. O čo skôr by sme my mali zachraňovať stratených a pomáhať im zmieriť sa so svojím nebeským Otcom? Boh túži, aby cirkev povstala a mala otvorené oči pre hynúcich. Tento svet je veľké more v očiach Pánových a v ňom ešte veľa nechytených rýb.

Tak nám prajem požehnaný lov!

Mishel z Trnavy

Zjavil Hospodin: Miloval som ťa večnou láskou, preto (tajnička).						Pomôcky: Astor, Vilás, rala,Rila	vytlačujú po kvapkách	utiera	1	kridlo (ved.)
Autor: Ringo						ranná vlaha				
volt- hodina						Klub an- gaž.nestran.				
2										
vyhnutý kočovník										
vodná rastlina										
väčšia nádobu na varenie										
zobral						duša (lat.)				
pes (dets.)						nieto				
						atóm (čes.)				váha obalu
Pomôcky: anima, arit,Apis						odroda nikelmu posv.býk u st.Égypt.				
rekreačný dom										
roľa										
hodnotiaca komisia										
obvodný výbor						sidlo v Sudáne bulharské pohorie				
opica, gibon bieloruký						poľby tváre sidlo v Japonsku				
patriaci Ele						piesok (nem.) žen.meno (26.1.)				Adolf (dom.)
Pomôcky: lar,Sopo, Sand						riefky (špan.) preš				
veľ.a ťaž. kladivo argentínsky tenista										
uväzoval										
49 rímsky						muž.meno (31.1.) SPZ Martina				
povrchová baňa						bulh.panov. rod otravné látky				Radio Andorra
										nech (čes.)
značka cigariet										
						hovorí nezmysly				
zofala						obleč do šiat				

V júli 2010 mali dvaja Pavlovia (Absolon z Trnavy a Makovíny z Ba-Petržalka) možnosť zúčastniť sa za slovenskú ECM na mládežníckej konferencii ICYC v Južnej Kórey. O ich zážitkoch nám porozprávajú v ďalšom čísle.

Katastrofy – Boží súd? Reakcia kresťana na katastrofy

Štátny rozhlas v USA vysielal dvojhodinovú reláciu, zameranú na knihu Zjavenie. Moderátor predložil poslucháčom nasledujúce otázky: „Veríte, že všetky nedávne katastrofy sú Božím súdom za hriechy nášho národa? Myslíte, že sa naplní kniha Zjavenie? Veríte, že žijeme v posledných časoch?” Prevažná väčšina volajúcich odpovedala: „Áno”. Verili, že spoločnosť sa stala tak bezbožnou a nemorálnou, že Boh musel nejakou akciou zasiahnuť a že nás varuje.

Premýšľajme o zvyšujúcom sa počte pohrôm, ktoré sa v nedávnych rokoch udiali:

Amerika bola napadnutá. New York a Washington sa stali terčom teroristov.

Tsunami v Ázii zabilo stovky tisícov ľudí a milióny ľudí zostali bez domova.

Hurikány Katarína a Rita zničili významné americké mesto, zaplavili New Orleans a spôsobili neuveriteľnú škazu v zálivoch pozdĺž pobrežia, tisíce ľudí zostalo bez domova.

Silné zemetrasenie zasiahlo Pakistan a aj zabilo viac ako 70 000 ľudí.

Behom minulých dvadsiatich piatich rokov som bol len jedným malým hlasom medzi mnohými, ktoré opakovane varovali, že príde celosvetové zemetrasenie. Ale verím, že väčšina z týchto posolstiev, vrátane môjho, nemala vôbec žiadny viditeľný vplyv na sekulárnu spoločnosť. Veriacich to pohlo k tomu, aby sa modlili a pripravili, ale zdá sa, že hriešnici len pokrčili ramenami. Napriek všetkým jasným varovaniam a otrasom neberú Boha vôbec do úvahy.

Bezbožní skrátka nepočúvajú

Starosta zničeného New Orleansu vyhlásil, že chce premeniť zatopené oblasti v rozsiahlu štvrť, ako je Las Vegas s obrovským kasínom a palácmi rozkoše. Môžete si byť istí, že New Orleans bude omnoho divokejší a hriešnejší, než kedy bol. Ďakujem Bohu, že keď sa veriaci nahrnuli do ohrozených oblastí, aby pomohli evakuovaným, obrátilo sa veľké množstvo ľudí k Pánovi. Ale i uprostred katastrofy veľa ľudí odmietlo vziať na vedomie Boha alebo iba spomenúť jeho meno.

Biblia hovorí, že tí, ktorí neboli zabití týmito ranami, však nečinili pokánie zo skutkov svojich rúk, aby sa prestali klaňať démonom a modlám zo zlata, striebra, medi, z kameňa i z dreva... nečinili tiež pokánie zo svojich vrážd ani zo svojho čarodejníctva, zo svojho smilstva, ani zo svojich krádeží” (Zj 9,20-21).

Aké je posolstvo cirkvi Ježiša Krista v takomto čase?

Videli sme, že ako pribúdajú katastrofy, vzrastá beznádej a srdcia sa zatvrdzujú. Ak tu nebude žiadne posolstvo o nádeji alebo o vykúpení, vyvodila z toho hriešnici jediné: „Ak je toto Boží hnev, ak je toto koniec a my všetci smerujeme do pekla, tak sa poďme všetci zabaviť a opiť.”

Keď som písal knihu o prichádzajúcej finančnej pohrome, hľadal som nad posolstvom, ktoré som dostal, Boha. Bol som hlboko zdruvený žiaľom a myslel som si: „Vari to všetko je tu len negatívne posolstvo? Pane je toto naozaj slovo, ktoré chceš, aby som priniesol? Strávim svoj život len tým, že budem varovať? Duch Svätý mi vtedy vnukol: „Až sa otrasy zhoršia, až uvidíš, že sa tieto veci dejú, budeš medzi tými, ktorí kážu o nádeji. Kým si iní budú robiť starosti a budú nervózni, pomážem ťa posolstvom o milosti, milosrdenstve a vykúpení. V čase, kedy sa rozhojní beznádej, bude tvoje kázanie oplývať nádejou.” To, čo vám teraz píšem, je jedno z týchto zasľúbených posolstiev.

Keď vravím, že cirkev teraz musí kázať o nádeji a svätom očakávaní, nehovorím len o nebi

Posolstvo o nádeji, k prinášaniu ktorého sme povolani, nemôže byť iba pokus presvedčiť hriešnikov, ako nádherné bude nebo. Nehovoríme im, aby činili pokánie, len preto, aby mohli uniknúť súčasnému zmätku a ísť do neba, bez toho, aby trpeli.

Samozrejme, že verím v nebo. Naozaj milujem kázať na túto tému. Dostávam radostnú náladu, keď premýšľam o tom, že budem navždy s Kristom v raji. Ak to však je jediná nádej, ktorú kážeme hriešnikom - pokoj a odpočinok niekedy v budúcnosti, mimo tento svet, vráti sa k nám s reakciou, ktorá bude znieť nejak takto: „Pozri, práve teraz na večnosť nemyslím. Nezaoberám sa nebom, niekedy v budúcnosti. Keď hovoríš o Bohu, hovoríš mi, že niekde, niekedy, dosiahnem nejaké uľahčenie. To znie pekne, ale ja

práve teraz musím nájsť niečo, čo mi pomôže zvládnuť ďalší deň. Som zničený, zdruvený. Prechádzam jednou krízou za druhou. A potrebujem nejakú nádej alebo zázrak, nie zajtra, ale dnes.”

V súčasnej dobe je svet znepokojený, plný úzkosti, strach ho pripravuje o rozum. Tak, ako máme kázať o nádeji tým, ktorí žijú v zúfalstve?

Svet počul mnoho kázania o viere z televízie a rádia. A počuli jedného kresťana za druhým, ako sa chvália, že majú vieru. Ale kdekoľvek sa teraz pozrú, vidia príklady stroskotanej viery. Kresťania, ktorí kedysi obhajovali vieru, teraz uprostred svojich tvrdých časov prestávajú dúfať v Boha. Takže, kam sa ľudia obrátia pre nádej? Duch Svätý mi dal jasné slovo: „Musíš ukotviť svoju vieru, David. Upni svoje srdce s dôverou k Bohu vo všetkom, vždy. Uisti sa, že tvoja viera nezakolíše.” „Upnúť” svoju vieru znamená „stabilizovať, spevniť, učiniť neotrasiteľnou, zapustiť korene, upevniť piliere, položiť základy.” Písmo hovorí, že je v našej moci to urobiť. Jakub píše: „Kto pochybuje, je podobný morskej vlne, hnanej a zmietanej vetrom. Nech sa takýto človek nenazdáva, že od Pána niečo dostane.” (Jk 1,6-7). V tejto pasáži vkladá Pán všetku zodpovednosť na veriaceho. Boh nám hovorí: „Keď sa svet v týchto dňoch chvenia a úzkostí pozrie na môj ľud, musí byť schopný vidieť vieru. Kým sa všetko bude otriasať, viera je to, čo musí zostať pevné a neotrasiteľné. Takže, ty, veriaci, ukotvi svoju vieru. Ty, kresťan, zaujmi pevnú pozíciu. A nikdy sa tejto pozície nevzdávaj.”

Som presvedčený, že svet potrebuje vidieť názorné kázanie: život muža alebo ženy, ktorí žijú svoju vieru pred svetom. Potrebujú vidieť Božích služobníkov, ako prechádzajú rovnakými katastrofami, ktorými oni sami čelia, a nie sú z nich otrasení. Iba tak sa hriešnici dostanú tvárou v tvár mocnému svedectvu neochvejnej viery.

Keď použiješ vieru a prídeš s každým bremenom a skúškou ku Kristovi, všetko mu to položíš k nohám a budeš vo viere odpočívať, budeš skúšaný.

V Židom čítame: „Vďaka nej (viere) naši predkovia obdržali dobré svedectvo.” (Žd 11,2)

Grécke slovo pre „obdržali” tu znamená „podávať svedectvo, stať sa svedectvom.” Naši predkovia mali v Pánovi stálu, neochvejnú, ukotvenú vieru, a to sa stalo svedectvom o Božej vernosti v nepokojných časoch. Najskôr mali svedectvo v sebe, že Boh z nich má radosť. Dôverovali mu počas povodní, výsmechu, v putách, počas väznenia, mučenia, vojny, v levej jame, v ohni. A potom spoznali radosť, že sa Pán na nich usmieva a hovorí: „Výborne! Veril si mi a dôveroval.”

„Bez viery je však nemožné sa mu zapáčiť, pretože ten, kto prichádza k Bohu, musí veriť, že Boh je a že odmieňa tých, čo ho hľadajú” (Žd 11,6). Kedykoľvek zaujmeme svoju pozíciu viery počas našich tvrdých časov, máme rovnaké uistenie od Ducha Svätého: „Výborne! Si Božím svedectvom.”

Keď môžeme v búrkach odpočívať, keď môžeme každé bremeno uvrhnúť na Krista a udržať si svoju pozíciu viery, tak môžeme obdržať „dobré svedectvo.” A stávam sa majákom nádeje pre ľudí okolo mňa. Tí, ktorí sledujú môj život doma, v práci, na našej ulici možno otvorene nereagujú. Ale vedia, že existuje nádej, ktorá im je k dispozícii. Môžu sa na mňa pozrieť v hodine mojej krízy a povedať: „Je tu nádej! Tu stojí niekto, kto nestratil vieru v Boha. Je tu bojovník, ktorý neutecie. Dôveruje Bohu.”

Ako pribúdajú katastrofy a svet upadá do väčších bolestí a utrpení, reakciu veriaceho musí byť svedectvo neochvejnej viery.

David Wilkerson
redakčne krátené, Nahlas 1/2009

73. Výročná konferencia ECM

V dňoch 27. až 30. mája 2010 prebiehala 73. Výročná konferencia ECM českej a slovenskej oblasti. Konferencia sa konala v Seredi. Téma konferencie bola: „*Půt praktik ovocie nesúcich zborov*“ podľa knihy biskupa R. Schnase.

Konferenciu viedol biskup Patrick Streiff. Pri úvodnej bohoslužbe v piatok poobede kázal na text zo Sk 16 „Pavol a Sílās vo väzení“. V tomto príbehu sa dejú prejavy Božej moci – zázraky. Prvým bol fakt, že Pavol a Sílās sa necítili byť väzňami, mali slobodu v Kristovi. Aj po tom, čo sa mreže väznice otvorili, necítili potrebu utiecť, ale sa starali o životy ľudí.

Konferencia pokračovala v rámci stanoveného programu. Večer sa konal koncert hudobníkov zo Seredi, Sládkovičova a Trnavy. Slovom slúžili v piatok V. Sirkovský – Hospodin je môj hrdina a v sobotu Filip Jandovský. Na záverečnom zhromaždení boli predstavení noví služobníci: Viera Hroncová prijatá do plnoprávneho vzťahu ako diakon, Jarmila Nagyová ako lokálna kazateľka v Slavkovciach a Filip Gartner bol prijatý do vzťahu na skúšku so smerovaním na diakona. Zmeny v obsadení farností nastali vo farnosti Protivín, kde dostal služobné pridelenie b. Josef Červeňák, Plzeň 3 Husova - Filip Jandovský, Znojmo - Pavel Kuchynka, Strašnice - A. Procházková spolu s B. Strakom a v Trnave brat Štefan Rendoš.

Host'om konferencie bol superintendent Csernák István z Maďarska. Predstavil maďarskú metodistickú cirkev a odovzdal pozdrav. Jeho návšteva bola vzácna zvlášť aj v súvislosti s napätím, ktoré vytvárajú politické strany oboch zemí. Mnohí ľudia sa s ním priateľsky rozprávali – aj v maďarčine. Poďakovanie patrí Sered'skému zboru, ktorý hostil konferenciu. Hudobníkom, prekladateľom, lektorom a všetkým, ktorí ochotne pomáhali.

Robert Zachar

P.S. Ďakujeme aj za háčkované srdiečka, ktoré pre každého účastníka (asi 90 ľudí) urobila s. Marta Záleská zo zboru Bratislava-mesto. Bola rada, že aspoň tými srdiečkami sa mohla zúčastniť na konferencii, pretože zdravotný stav jej to nedovolil.

redakcia

Foto z VK (zľava zhora):

1. počas rokovania
2. večer modlitieb a chvál
3. nedeľné bohoslužby
4. brat Červeňák a brat biskup
5. sestra Procházková a sestra Záhradská

Pane, priprav nás na smrť, alebo nás obnov...

V dňoch 20. – 24. júna sa v Londýne konala konferencia, na ktorú boli pozvaní delegáti zo všetkých krajín, s ktorými britská Metodistická cirkev spolupracuje v oblasti misie. Názov Re-imagining Future Mission, teda niečo v zmysle Vytvorenie novej predstavy o budúcej misii, napovedá, že britská Metodistická cirkev cíti, že je potrebné niečo zmeniť v prístupe k misii. Za týmto účelom si Metodistická cirkev vo VB pozvala svojich partnerov v misii, aby spoločnými silami formulovali podstatu a obsah misie v nasledovných desaťročiach. Celá konferencia bola zorganizovaná v kontexte stého výročia prvej Misionárskej konferencie, ktorá sa konala v Edinburhu v roku 1910 a zároveň v kontexte 250-tého výročia prvého krstu metodistickej misie v Karibiku. Na konferencii sa zúčastnilo vyše 200 delegátov z 60 krajín sveta. Dalo by sa očakávať, že zámerom takejto konferencie bude strategické plánovanie, čo ďalej. Avšak konferencia sa niesla v duchu oslavy rôznorodosti ľudí, zdieľania svojich skúseností a plánov, bola multikultúrna, multirasová a multidenominačná. Snáď najlepšie vyjadruje túžbu britských Metodistov veta z príhovoru Generálneho sekretára Dr. Martina Atkinsa: „Pane, priprav nás na smrť, alebo nás obnov. Avšak my, Pane, túžime po obnovení viery a zámeru.“

Bezprostredne po tejto konferencii som mala tiež privilegium sa zúčastniť Výročnej konferencie britskej Metodistickej cirkvi. Po obdržaní správ, programu a iných informácií týkajúcich sa konferencie, ktoré boli vytlačené v troch zväzkoch, spolu asi na 600 stranách som pochybovala, či sa to vôbec dá zvládnuť za 5 dní. Avšak vďaka obdivuhodnej organizácii a disciplíne približne 300 delegátov to išlo takmer ako „po masle“. Konferencia sa vyjadrovala k mnohým otázkam týkajúcim sa nielen bezprostredného života cirkvi a jej poriadku, ale okrem toho najmä etiky, a to v rôznych oblastiach spoločenského života.

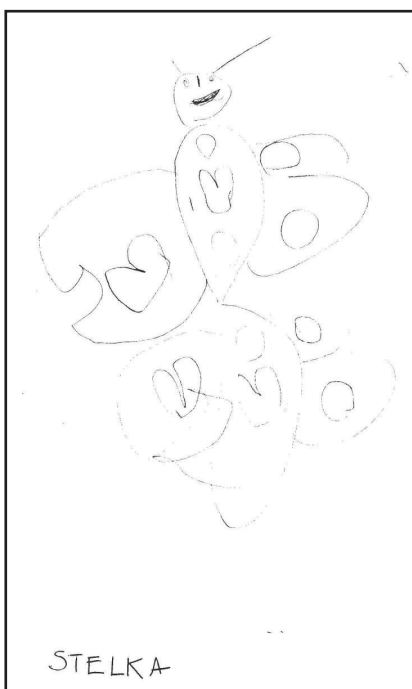
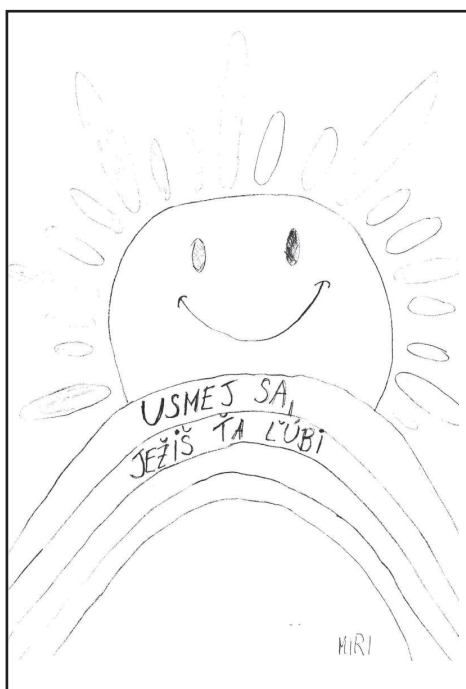
L. Procházková

Fotografie z celocirkevného tábora
v Pružinej, júl 2010

Za obrázky ďakujeme Miriamke Belkovej zo Sereďi
a Stelke Procházekovej z Bratislavy.

Dary na Ohnisko

v mesiacoch marec - júl 2010 sme prijali
finančné dary na Ohnisko v sume 135,05
od nasledovných jednotlivcov:
s. Anna Melišková, Sládkovičovo
s. Struhárová, Veľké Uľany
s. Bublincová, Trnava
nemenovaný darca, Sereď
s. Hilda Lorincová, Veľká Británia
br. Pavel Procházka, Partizánske
br. Jozef Jenčo, Košice

a od nasledovných zborov:

Bratislava - mesto	17,20
Sereď	120,-
Piešťany	7,49
Banská Bystrica	50,-

Spolu **329,74**

**Všetkým darcom veľmi pekne
ďakujeme!**

Odišli do večnosti

Spomienka na brata Juraja Jenča

Pán života si odvolal dňa 6.7.2010 z tejto časnosti brata Juraja Jenča vo veku 86 rokov. Stručné oznámenie, ale čo sa za ním skrýva?

Brat Juraj Jenčo Kokoš sa narodil 14. decembra 1924. Veľmi skoro mu zomrela matka a otec musel odísť za prácou do Ameriky, a tak celé hospodárstvo zostalo na jeho pleciach. No nevzdával sa a vzorne sa staral o celú rodinu. Celý život ťažko pracoval, ale čo robil, to robil s láskou. A láska bola aj jeho krédom ako v osobnom, tak v rodinnom živote, ako vedel ju rozdávať aj každému okolo. Držal sa hesla z Biblie: „**Všetko, čokoľvek činíte, čiňte s láskou.**” A to mohol každý, kto sa ocitol v jeho blízkosti, pocítiť.

Medzi jeho záľuby patrila hudba a tej aj venoval všetok svoj voľný čas. Najprv v mladosti, účinkovaním v dychovej hudbe, neskôr ako dirigent cirkevného spevokolu. Ovládal niekoľko hudobných nástrojov a to husle, mandolínu a rôzne dychové nástroje, ale jeho hlavným nástrojom bol jeho hlas, ktorým vedel naplniť celú modlitebňu a ktorý znel mocne k chvále Božej.

Brat Juraj Jenčo viac ako pol roka ležal v nemoci v Sobranciach, pretože jeho zdravotný stav vyžadoval stálu odbornú zdravotnú starostlivosť. Jeho dcéry aj vnučky sa o neho ale tiež neprestajne starali, navštevovali ho v nemocnici. Tiež celý náš zbor s jeho rodinou niesol bratove bolesti na každodenných modlitbách.

Jeho posledné hodiny života ubiehali v čase, keď náš zbor mal práve modlitebnú stráž. Vo chvíli jeho odchodu k Pánovi mala modlitebnú stráž práve jeho žena. Bolo to neuveriteľné Božie vedenie, Božia milosť, že práve ona, manželka, mohla bdieť na kolenách a ďakovať za krásnych 63 rokov spoločného života. Ďalšia vec, ktorú by človek nenaplánoval bolo, že práve v ten týždeň mala dovolenku jeho dcéra z Prešova aj vnučka Kristína, ktorá žije v Prahe. A tak mohli stáť u jeho lôžka a vyprevádzať otca s piesňami a modlitbami na perách.

Keď som bol pri ňom niekoľko desiatok minút pred jeho smrťou a žehnal mu, preletel cez jeho utrápenú, ale pokojnú tvár dokonca úsmev. Nezabudnuteľný zážitok.

Odišiel v pokoji k svojmu Pánovi láskavý, milujúci človek s veľkým srdcom, ktorého životné svedectvo navždy ostane v našej pamäti.

Jiří Bassano

Dňa 12. júla 2010 Pán povolal vo veku 72 rokov br. **Ondreja Melišku**,

kazateľa v zbore Sládkovičovo. Bol aktívnym hlásateľom Božieho slova a stál vo vedení v troch prebudeneckých vlnách v 60-tych rokoch, v 80-tych rokoch a potom po páde totality. Viedol modlitebné a prebudenecké zhromaždenia najmä v Sládkovičove. Prejavovali sa u neho duchovné dary, slovo poznania, povzbudenie a dary uzdravovania. Brat Ondrej so svojou manželkou Máriou otvorili

svoj dom najmä počas totality, aby sa v nich mohli konať modlitby. Boh povoláva svojich služobníkov k sebe, ale Božie dielo bude pokračovať cez ďalších, ktorých aj brat Ondrej Meliška duchovne vychoval.

L. Tagaj

(Úvod k slovu biskupa)

V septembri nebude v časopise *Kriche und Welt* tematický článok biskupa. Sigmar Friedrich ma preto prosil, aby som napísal niekoľko myšlienok z biskup. úradu. Spravil som tak a posiadam text rád. Milé pozdravy a požehnanie Urs Schweizer.

Nieš' a byť nesený

Môj syn sedel v detskom kočíku plný očakávania. Kadiaľ asi tento raz pôjdeme? Čo by sa dalo cestou objavovať? Potom sme vyšli. Moje spočiatku rýchle kroky sa pravdaže čoskoro skrátili. Našu dedinu obkolesujú vrchy, a to znamená, že najskôr treba prekonať aspoň 200 metrovú výšku, než možno užívať nádherný výhľad. Môjmu synovi je to jedno. Tešil sa zvieratkám a kvetinám, popri ktorých sme išli, a nakoľko to bolo čoraz strmšie, radostne volal: „Hop, tata!“ Napokon mi niečo napadlo: Vozík s pasažierom som do vrchu tlačil. Silno som sa oprel do rúčok vozíka. Dostrel som syna vysoko na vrch – a on ma pritom podopieral.

V týchto týždňoch dochádzajú mnohé návrhy na bisk. sekretariát v Curychu. Zbory v celej Európe vypracovali misijné a sociálnodiakonické projekty. Angažujú sa láskyplne a s veľkou rôznorodosťou a vernosťou pre svojich blížnych. Ich službou sa stáva evanjelium pre mnohých počutelným a priateľným. Pri tom však, čo konajú, sú odkázaní na finančnú pomoc iných. A práve tu prežívajú cennú realitu našej cirkvi: Tých, čo pomáhajú, nesú iní ľudia.

Teším sa z tejto solidarity. A som vďačný, keď badám, ako rastie aj vedomie vzájomnosti. Nie sú tu len silní, čo vždy dávajú, a slabí, čo vždy prijímajú. Cesta nasledovníkov Ježiša Krista pozostáva z tých, čo nesú, a tých, čo sú nesení. Želám vám preto otvorené oči, srdcia a ruky pre tých, čo nás potrebujú. A prežitie lásky a pomoci tých, ktorých máme za potrebných.

Urs Schweizer

z nemč. preložila Marta Záleská

Blahoželenie

Bratovi **Pavlovi Procházkevi** bol dňa 28. 6. 2010 udelený titul „profesor“ prezidentom Slovenskej republiky. Srdečne blahoželáme!

Sestra **Jolana Benáková** zo zboru Sereď sa 18. júla 2010 dožila krásnych 75-tych narodenín.

Milej sestre Jolike prajeme pevné zdravie a veľa sily na každý deň a blahoželáme veršom zo Žalmu 31,20: „Aká nesmierna je tvoja dobrota, Hospodine! Uchoval si ju pre tých, čo sa ťa boja. Preukázal si ju tým, čo sa zjavne utiekajú k tebe.”

Rok modlitieb a pôstu

s témou: **Bázeň pred Hospodinom 1. október – 9. november**

V januári 2010 sa začala modlitebná akcia Rok modlitieb a pôstu za ECM na Slovensku.

Modlitby prebiehajú 40 dní v každom štvrtroku nepretržite tak, že sa zbory striedajú po jednom dni (niekedy i po dvoch). Od októbra nás čaká posledná časť modlitieb.

Vydáva:
Evangelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú 0,70 Eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:
šéfredaktor: Milena BELKOVÁ
redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Marta ZÁLESKÁ
design: Lenka PROCHÁZKOVÁ